

C/2024/5608

30.9.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2024 r. – DO/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-458/24, Daraa ⁽¹⁾)

(C/2024/5608)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: DO

Druga strona postępowania: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ⁽²⁾ (rozporządzenia Dublin III) lub rozporządzenie (UE) nr 604/2013 jako takie należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie badające odpowiedzialność, musi kontynuować badanie kryteriów przewidzianych w rozdziale III i staje się odpowiedzialne nawet wówczas, gdy państwo członkowskie odpowiedzialne według tych kryteriów nie jest nastawione na przyjęcie osób objętych wtórnym przekazaniem na mocy rozporządzenia dublińskiego?
- 2) Czy ten obowiązek badającego odpowiedzialność państwa członkowskiego kontynuowania badania kryteriów przewidzianych w rozdziale III ma zastosowanie nawet wówczas, gdy w państwie członkowskim, które nie jest skłonne do przyjęcia [rzeszonych osób], nie istnieją wady systemowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 604/2013, powodujące pojawienie się ryzyka nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) Czy art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym wniosek o udzielenie azylu należy odrzucić jako niedopuszczalny również wówczas, gdy państwo członkowskie odpowiedzialne na podstawie rozporządzenia (UE) nr 604/2013 nie jest skłonne do przyjęcia [rzeszonych osób]?
- 4) Czy państwo członkowskie badające odpowiedzialność powinno przyjąć, że państwo członkowskie odpowiedzialne na podstawie rozporządzenia (UE) nr 604/2013 nie jest nastawione na przyjęcie [rzeszonych osób], jeżeli ministerstwo spraw wewnętrznych odpowiedzialnego państwa członkowskiego oświadcza na piśmie, że żadne osoby objęte wtórnym przekazaniem na mocy rozporządzenia dublińskiego tymczasowo nie będą przyjmowane, a następnie odpowiedzialne państwo członkowskie uniemożliwia przyjęcie osób objętych wtórnym przekazaniem na mocy rozporządzenia dublińskiego?
- 5) Czy odmowa odpowiedzialnego państwa członkowskiego przyjęcia osób objętych wtórnym przekazaniem na mocy rozporządzenia dublińskiego sama w sobie i niezależnie od wynikającego z tego ryzyka w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych UE narusza prawa podmiotowe osoby, której odmowa ta dotyczy? Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 przewiduje również w odniesieniu do tego naruszenia praw podmiotowych skuteczny środek prawny?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).